

[Christmas Møller.]

indgaa som et fast Led i selve Statens Erhvervspolitik. Man vil ikke kunne sige det saaledes, at vi om nogle Aar skal holde op med denne Eksportkredit, ganske simpelt af den Grund, at den løber for 5 eller 6 Aar, men vi maa være af den Opfattelse, at Afvikling mere skal præge dette Forhold end Udvidelse paa Udvidelse. Vi har maattet bøje os, da de Kendsgeminger, som blev forelagt, var af en saadan Styrke, at vi maatte gaa med til Udvidelsen, men vi vil allerede nu sige til om, at man ikke maa regne med, at dette Forhold skal blive ved Aarti, kan jeg vel sige, efter Aarti.

Men den egentlige Aarsag til, at vi ikke har kunnet deltage i Flertallets Indstilling, er — ved Siden af at vi ønsker at gøre Loven 1-aarig — den, at vi, saaledes som jeg allerede sagde det ved første Behandling, ikke kunde gaa med til Lovforslagets § 2 og altsaa heller ikke kan gaa med til Flertallets Ændringsforslags § 5. Vi mener, at man her, ved at der af Rigsdagen stilles til Raadighed for Ministeren for Handel og Industri et Beløb paa 6 Mill. Kr. til at fremhjelpe forbedret Teknik, hensigtsmæssige Omlægninger af Driften i Forbindelse med velunderbyggede Koncentrationer, fra Statsmagtens Side er ved at gribe ind paa et Omraade, hvor Statsmagten intet har at gøre, idet det efter vor Opfattelse er det private Erhvervsliv, der maa ordne disse Sager. Og skulde der endelig, saaledes som vi ogsaa siger det i Betænkningen, være enkeltstaaende Tilfælde, saaledes som Livet kan give dem, saa maa man kunne komme til Ekspertudvalget, til det erhvervspolitiske Nævn, og saa til Rigsdagen og der træffe Afgørelsen. Men paa Forhaand at stille 6 Mill. Kr. til Raadighed for Ministeren til at skulle ordne saadanne Forhold — det, at man stiller Pengene til Raadighed, giver jo, det ved vi alle, en overordentlig Lyst til at begynde at benytte dem —, det har, saaledes som jeg havde Lejlighed til at sige det ved første Behandling, intet som helst med Liberalisme at gøre, og det vilde være overordentlig gavnligt, om det ærede Medlem Hr. Himmelstrup vilde forklare os, hvordan han, med den liberale økonomiske Politik, som er hans, kan forbinde den Stilling, han her har indtaget overfor disse Beløb, som er stillet til Raadighed, med hele den Erhvervspolitik eller den, som han jo, kan jeg næsten sige, praler med, den Mangel paa Erhvervspolitik, han ellers har baaret frem her i Tinget. Vi er, saaledes som jeg sagde det ved første Behandling, villige til at gaa ind i en Undersøgelse af disse 6 Mill. Kr. til Koncentrationer. Hvis imidlertid

ærede Medlemmer vil se efter i Bilagene, hvordan man fra Regeringens Side mener, at disse Penge skal anvendes, saa vil man i Bilag 1 se det Spørgsmaal stillet, at der ønskes en Redegørelse for, hvorledes Lovforslagets Regler i § 2 skal anvendes i Praxis, men man vil i Ministeriets Svar herpaa overhovedet ikke finde en eneste Realitet, man aner ikke, hvorledes man skal anvende Pengene, og man har ikke et eneste Tilfælde, tror jeg at kunne sige, aktuelt, hvor man vilde benytte slige Foranstaltninger. Jeg maa derfor, saa stærkt som jeg kan det, fraraade, at man her begiver sig ind paa et nyt Omraade, stillende store Millionbeløb til Raadighed, der næsten maa opfattes som en Opfordring til at tage fat paa en Op-gave, der er det private Erhvervslivs og aldrig kan blive Statens.

Med disse Ord skal jeg anbefale, for det Tilfælde at saa megen Fornuft skulde raade i dette høje Ting at vore Ændringsforslag kommer til Afstemning, disse til Vedtagelse og ved den delte Afstemning anbefale at stemme mod § 5 og mod § 14 i Ændringsforslag Nr. 1, hvorved Lovforslaget har faaet en ny Affattelse.

Himmelstrup: Udvalgets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Lundberg, har redegjort i Enkeltheder for alle de Ændringer, der er foretaget i det oprindelig forelagte Lovforslag, men som det ses, har Venstres Medlemmer af Udvalget i Betænkningen gjort nogle Særbemærkninger til Forklaring af det Standpunkt, de har indtaget, og det ligger da i Sagens Natur, at de Bemærkninger, jeg skal gøre under denne Forhandling, nærmest vil blive gjort i Tilslutning til de Særbemærkninger, som allerede findes i Betænkningen.

Ved Sagens første Behandling udtalte jeg mig om det da foreliggende Lovforslag, og jeg fremsatte nogle kritiske Bemærkninger til visse Enkeltheder i dette, men udtalte samtidig, at vi indenfor Venstre i det hele og store stillede os sympatisk til Lovforslaget og gerne vilde medvirke til, at det kunde blive gennemført. De Betæneligheder, vi allerede den Gang gav Udtryk for, refererede sig jo først til selve det Tidsrum, som Lovforslaget tænktes at skulle omfatte. Dernæst var der en Række Enkeltheder i Lovforslaget, som vi ogsaa nærede Betæneligheder ved, der var Spørgsmaalet om Sæmmensætningen af en Række af de Udvalg, som Lovforslaget omfattede, der var Spørgsmaalet om det erhvervspolitiske Nævns fremtidige Stilling, og ogsaa med Hensyn til andre, mindre betydnings-